

**Євгенія Глушук,**

молодший науковий співробітник,  
Фонд Президентів України  
Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського  
Голосіївський просп., 3, Київ, 03039, Україна  
e-mail: EvgenijaGlu@gmail.com  
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9137-7318>

**МОНІТОРИНГОВІ СТРАТЕГІЇ ІНФОРМАЦІЙНО-  
АНАЛІТИЧНОЇ ПІДТРИМКИ ІНСТИТУТУ  
ПРЕЗИДЕНТСТВА В УМОВАХ ВІЙНИ**

У статті проаналізовано основні аспекти інформаційно-аналітичного забезпечення органів державної влади в умовах війни, зокрема відстежується динаміка інформаційної підтримки інституту президентства у контексті повномасштабного вторгнення РФ в Україну. Як один із ключових інституційних суб'єктів формування політики обороноздатності та консолідації зусиль міжнародної спільноти у питанні військової допомоги Україні, інститут президентства розглядається крізь призму сучасного інфотворення його відповідних компетенцій. Визначено, що на розширення повноважень та посилення значущості глави держави в системі влади впливає специфіка функціонування політичного процесу в умовах запровадження надзвичайного або воєнного стану, тому збільшення інформаційних потреб президентських служб у період війни закономірно потребує оптимізації інформаційно-аналітичного забезпечення їхньої діяльності. Проаналізовано можливі стратегії здійснення інформаційного моніторингу в сучасних умовах та пов'язані з ними перешкоди, які випливають зі специфіки функціонування самих ресурсів в умовах війни. Обґрунтовано неефективність розробки уніфікованих моніторингових стратегій, враховуючи мінливість та постійні зміни динаміки інфопростору, пов'язані з воєнними діями, тому перевага надається ситуативному підходу з поєднанням відповідних методик.

*Ключові слова:* інформаційна війна, російсько-українська війна, інститут президентства, інформаційно-аналітична діяльність, інформаційний моніторинг.

© Є. Глушук, 2024

Тематика російської війни проти України вже давно набула глобального виміру, а напад РФ розглядається як масштабна трагедія сучасності. Незважаючи на її руйнівний характер у всіх сенсах, війна все ж внесла аспект консолідації та об'єднання більшості країн у спільній боротьбі українського народу за незалежність та фактичне існування. Колективна європейська реакція на війну в Україні, власне, як і підтримка США, від початку і до сьогодні залишається згуртованою та ефективною, що свідчить про єдність дій та намірів у протистоянні найбільшій терористичній країні світу, і стала можливою більшою мірою завдяки вираженій зовнішній та внутрішній політиці владних інституцій в Україні. Останні з початком війни зазнали актуального переформатування та перерозподілу політичних впливів у країні, що змінило загальну динаміку суспільно-політичних процесів та взаємозв'язків. Зокрема, це стосується інституту президентства як ключової ланки в підтримці національної безпеки та обороноздатності держави, трансляванні для українського суспільства та міжнародної спільноти критично важливих наративів визвольної боротьби проти РФ, її ізоляції від глобального демократичного світу. Президент України став головним символом та феноменом у глобальному дискурсі боротьби за європейські цінності, а інститут президенства в Україні – об'єктом численних українських та зарубіжних досліджень у контексті державних стратегій інформаційної війни. Враховуючи, що інститут президентства є складною системою допоміжних структур та служб, які тісно взаємодіють з іншими ланками вищих органів державної влади та, відповідно, мають розгалужену систему збору даних, актуальними залишаються питання їх інформаційного забезпечення в умовах війни та розробки ефективних моніторингових стратегій інформаційно-аналітичної підтримки. Адже посилення уваги до цих та інших питань у науковому полі та суспільно-політичному дискурсі сигналізує про динамічний характер адаптації президентських структур до кризових умов, а також вироблення виняткових алгоритмів протидії інформаційним атакам.

Загалом у сучасних умовах повномасштабного вторгнення РФ в Україну інститут президентства неодноразово розглядався в контексті аналізу проблематики перерозподілу повноважень

у владній вертикалі, забезпечення національної безпеки та підтримки позитивного іміджу країни в глобальному світі. Такі дослідники, як М. Кармазіна, О. Кондратенко, М. Москалюк, І. Овчар та ін. у своїх роботах звертають увагу саме на динаміку змін у функціональній структурі інституту президентства, а також основних підходах до забезпечення його діяльності в умовах кризи. Інші науковці досліджують цю проблематику крізь призму кібербезпеки в умовах інформаційної війни, зокрема, Д. Смотрич, Л. Браїлко, Р. Грицай, Т. Присяжнюк, А. Руднєва та ін. наголошують на пошуку ефективних стратегій протидії руйнівним інформаційним впливам, що зобов'язує органи влади переглянути підходи в роботі з масивами даних у межах критичного управління. У руслі цього корисними з точки зору теоретичних напрацювань можна вважати праці В. Калугіна, І. Федорова, О. Додонова, В. Путятіна, О. Смаги, Н. Казакової та ін. щодо оптимізації інформаційно-аналітичного забезпечення владних структур та використання гібридних методик здійснення інформаційного моніторингу в контексті стратегічного планування. Враховуючи всі ці та попередні напрацювання, вважається за необхідне дослідити інформаційні запити владних інститутів в умовах війни в Україні на прикладі інституту президентства, а також можливі моніторингові стратегії інформаційно-аналітичної підтримки його діяльності.

**Метою статті** є визначення специфіки функціонування інституту президентства в умовах сучасної війни, зокрема ресурсного забезпечення інфополя його діяльності та аналіз ефективних стратегій інформаційного моніторингу для формування аналітичних даних у процесі прийняття управлінських рішень. Для досягнення мети дослідження використано методи аналізу джерел та контекстуалізації, а також компаративний метод у процесі порівняння моніторингових методик.

Розв'язана РФ війна в Україні ще з 2014 р. мала б переконати міжнародну спільноту, що її руйнівна сила буде значно масштабнішою за прогнозовані втрати, і її критичний дискурс вийде далеко за межі однієї країни. Адже із самого початку ця війна мала гібридний характер і покладалась агресором на широкий інформаційно-пропагандистський базис, який із початком повномасштабних

наступальних дій РФ розгортався дедалі інтенсивніше з метою створення контрольованого інформаційного хаосу в Україні та поза її межами. На сьогодні поняття інформаційної війни сприймається з повним усвідомленням усіх небезпек, наслідків та можливих форм протидії її проявам, а сама інформація на рівні колективної та індивідуальної свідомості стала повноцінною зброєю у боротьбі за свободу, національну ідентичність та право на фізичне існування загалом. По суті владні інституції та громадськість в Україні вступили в комунікаційну війну з РФ, яка фактично стала війною наративів у полі соціальних мереж, інтернету загалом та окремих інформаційно-психологічних операцій (ІПСО) щодо дискредитації керівництва держави з боку агресора. Роль ключового спікера в цій інформаційній боротьбі взяв на себе інститут президентства в особі Президента України В. Зеленського, публічна дипломатія якого наразі сприяє зміцненню позицій України в питаннях міжнародної підтримки та воєнного забезпечення.

У цілому перерозподіл компетенцій між органами державної влади в бік посилення президентського вектора (Офіс Президента України, Рада національної безпеки та оборони України тощо) був прогнозованим, адже, як зазначає М. Москалюк, на діяльність глави держави впливає специфіка функціонування політичного процесу в умовах запровадження надзвичайного або воєнного стану [3]. Це відіграло ключову роль в ефективному кризовому управлінні та концентрації всіх важливих процесів в одному центрі прийняття рішень. З одного боку, це дало змогу владним структурам просувати правдиві фактологічні дані щодо подій в Україні, з іншого, на думку О. Кондратенка, «з посиленням впливу інституту президента час від часу проявляються й негативні тенденції в його діяльності, серед яких: створення Офісом Президента монополії на істину й порядок денний, неприпустимість критики влади, надмірне втручання в роботу інших гілок влади тощо [2]. Варто враховувати, що роботі президентських структур в умовах війни сприяють також Кабінет Міністрів України, Верховна Рада України, регіональні еліти та ін., що закономірно збільшує пласт даних, необхідних для підтримки ефективної роботи всієї системи державного управління. У контексті масштабування інформаційних запитів інституту президентства

на систематизовані та верифіковані дані закономірно розширюється й функціональний простір інформаційно-аналітичних структур, які забезпечують не лише моніторинг мережевих ресурсів та статистичні показники по регіонах, а й надають супровідні аналітичні дані з питань стратегічного планування під час війни. Цінність такого роду інформації в її оперативності, достовірності та повноті даних, що дає змогу Президенту провадити політику інформаційної безпеки як усередині країни, так і в межах публічної дипломатії на міжнародній арені. Останнє, зокрема, передбачає врахування безперервного потоку інформації з кількох ресурсів одночасно, які формують своєрідне міжнародне інформаційне поле. Дослідник В. Остроухов згрупував такі джерела даних:

- ідеологічно-психологічне середовище суспільства, пов'язане з використанням інформації, інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури для здійснення впливу на психіку й поведінку людей;

- ресурси, які розкривають духовні, культурні, історичні, національні цінності, традиції, надбання держави, нації в різних сферах життя суспільства (кінематограф, художнє мистецтво, література, тощо);

- інформаційна інфраструктура, тобто усі проміжні ланки між інформацією та людиною;

- система формування суспільної свідомості (світогляд, політичні погляди, загальноприйняті правила поведінки тощо);

- система формування громадської думки;

- система розроблення та прийняття політичних рішень;

- свідомість та поведінка людини [4].

Проведення систематичного інформаційного моніторингу цих та інших ресурсів з подальшим глибинним аналізом даних дає можливість співставити всі показники в цілісну картину та надати президентським структурам основу для подальшого стратегічного планування. У контексті цього однією з основних моніторингових стратегій вважається проведення контент-моніторингу міжнародного інформаційного поля, яка «обумовлюється необхідністю передбачення ситуацій переростання факторів дестабілізації в загрози безпеці та збереження інформаційного суверенітету в цілому, вона

полягає в своєчасному виявленні, класифікації та контролі факторів дестабілізації, ідентифікації загроз та розробці/виконанні заходів щодо їх нейтралізації» [6]. Зокрема, це стосується виявлення ворожих ІПСО через відстеження динаміки тематичних публікацій та їх загальної тональності в мережевому просторі, а також протидії їхнього впливу шляхом: первинного аналізу інформації в ЗМІ щодо визначеної тематики та об'єкта; часового аналізу появи публікацій, побудови графіків та визначення критичних точок в інтенсивності тематичних публікацій; детального аналізу динаміки публікацій з визначенням моментів, тривалості; прив'язки моментів появи повідомлень до інших подій, виявлення взаємозв'язків; визначення джерел, що публікують найбільшу кількість негативу; визначення «першоджерел» публікацій та ймовірних «замовників»; оцінки ймовірних наслідків та прогнозування подальших кроків; організації інформаційної протидії [6]. В основі такого підходу використовуються зазвичай базові методики Sentiment analysis текстових повідомлень соціальних мереж, що проводяться з допомогою засобів нейронної мережі. Ця методика дає змогу виявляти в тексті основну виражену думку автора та загальну тональність його повідомлення (позитивне, негативне чи нейтральне), а також більш детально визначати відповідне емоційне навантаження інформації. Проведення такої емоційної оцінки інформації здійснюється на основі функціональних можливостей нейромережі та вже сформованих тональних словників. Як приклад застосування сентимент-аналізу можна розглядати дослідження настроїв цільових аудиторій стосовно кандидатів у Президенти України 2019 р. [5], у якому під час передвиборчої кампанії проводився моніторинг коментарів в Instagram з метою визначення позитивних чи негативних тональностей по відношенню до кандидатів, а також відслідковування динаміки емоційних настроїв соціальних груп. Крім того, застосування штучного інтелекту в інформаційному моніторингу дає змогу виявляти та прогнозувати потенційні зони посилення/послаблення інформаційного впливу чи тематичного навантаження, що особливо актуально з точки зору просування головних меседжів публічної дипломатії Президента.

Під час формування моніторингових стратегій, пов'язаних з аналізом мережевих ресурсів, досить високий відсоток ефектив-

ності мають системи з технологіями InfoStream, які дають змогу сканувати інтернет-джерела (новини, чати, блоги та ін.) з подальшим аналізом отриманих даних. Така система передбачає доступність та оперативність даних з єдиного інтерфейсу, які вже проаналізовані з точки зору дублетності інформації, близькості за семантикою, розміру, лінгвістичних варіацій тощо. Це, у свою чергу, дає змогу будувати причинно-наслідкові зв'язки, діаграми повторюваності даних, рейтинги та періодичну аналітику. У контексті інформаційної боротьби перевагою таких технологій можуть бути: активне відстеження першоджерела інформації; визначення в інформації порушення її природного життєвого циклу та виокремлення штучних вкидів; проведення аналізу результатів; формування онтологічних схем; тематичний аналіз та порівняння інформаційних сценаріїв тощо. Крім того, на основі такого моніторингу зручно формувати ретрофонди звітних даних, які згодом можуть знадобитись для повторного використання під час аналізу динаміки тих чи інших об'єктів дослідження, зберігаючи при цьому інформацію про їх первозданий вигляд.

Ефективною стратегією, на думку О. Смаги, може бути також застосування форсайт-методу (від англ. Foresight – передбачення) як способу передбачення або активного прогнозу, що спочатку активно застосовувався у дослідженнях соціально-економічного сегменту, але згодом набув поширення і у сферах політичного аналізу та стратегічного прогнозування. Також на сьогодні «форсайт-метод все частіше використовується як системний інструмент формування майбутнього, що дозволяє зважати на можливі зміни в усіх сферах суспільної діяльності: науці і технологіях, економіці, соціальних, суспільних відносинах, культурі. Він необхідний для того, щоб поліпшувати процес прийняття рішень; управляти вибором технологій; створювати альтернативні напрями для майбутнього розвитку; посилювати процес навчання і поліпшувати готовність до непередбачених обставин; мотивувати зміни» [7]. Така стратегія досить близька до розуміння інформаційного моніторингу в цілому, однак її можна розглядати лише як одну з його складових, що поєднає різні методики (мозковий штурм, експертні панелі, SWOT-аналіз, метод Делфі та ін.).

Оцінюючи ефективність стратегій та пошуку найбільш оптимального варіанта моніторингу, варто зважати на той факт, що в кризових умовах функціонування соціально-політичної, економічної, культурно-освітньої та ін. систем уніфікувати підходи до роботи з інформацією недоцільно. Це пов'язано із ситуативним характером перебігу всіх процесів у цих системах, коли рівень стабільності залежить від безлічі факторів, контроль за якими складно/неможливо утримувати. Відповідно, збір, обробка, аналіз та формування аналітичних даних для прийняття управлінських рішень мають бути стратегічно орієнтовані на конкретний проміжок часу та послідовність подій, тому набір методик та підходів у кожній моніторинговій стратегії буде різним, незалежно від успішності вже наявних кейсів їх реалізації.

З точки зору застосування вказаних стратегій досягнення цілей ефективної інформаційно-аналітичної підтримки президентських структур, робота з інфоресурсами має враховувати також і перешкоди, пов'язані із самою природою цих ресурсів і закономірностями їхнього розвитку. Серед таких Н. Казакова виокремлює: великий обсяг інформаційних ресурсів (особливо що стосується Web); децентралізована інфраструктура; різниця в часі існування ресурсів; динаміка зміни вмісту джерела; доступність, різноманітність та різна якість інфоресурсів; секретність (прихований Web); різний рівень популярності та корисності [1]. В умовах війни сукупність цих проблемних аспектів істотно ускладнюють процеси інформаційного забезпечення органів влади, особливо у владній вертикалі, де прийняття управлінських рішень потребує чітких алгоритмів та систематики в роботі з даними. До того ж у кризові періоди потоки інформації збільшуються і навіть масивні пошукові системи можуть охопити своїм моніторингом лише незначний відсоток наявних ресурсів. Тому, враховуючи безперервне масштабування обсягів Web, проблема оптимізації і вдосконалення алгоритмів моніторингу інформаційних ресурсів усе ще залишається актуальною та потребує подальших досліджень з розрахунку практичної значущості для кожного сегмента системи держуправління.

Треба зауважити, що вагому роль в інформаційно-аналітичному забезпеченні президентських структур в умовах війни відіграють

структури Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського – Служба інформаційно-аналітичного забезпечення, Фонд Президентів України та Національна юридична бібліотека, на базі яких проводиться постійний моніторинг та систематичні дослідження щодо соціально-політичної ситуації в Україні, обумовленої повномасштабним вторгненням РФ, а також за результатами інформаційного моніторингу та контент-аналізу формуються аналітичні матеріали з найбільш актуальних питань функціонування органів державної влади, на кшталт «Діяльність Президента України в умовах російсько-української війни», «Стратегічні ініціативи Президента України», «Україна у відгуках зарубіжної преси», «Вимушені переселенці: стан, проблеми, перспективи», «Соціальні мережі як чинник інформаційної безпеки», «Інформаційні можливості подолання стресу» тощо. Такі інформаційно-аналітичні ресурси стають базисом у подальшому формуванні стратегічних комунікацій владних структур та активно використовуються в процесах кризового планування, тому їх підготовка потребує постійної актуалізації та оптимізації підходів до обробки інформації з метою оперативного прийняття управлінських рішень.

Таким чином, війна істотно вплинула на функціонування державних інституцій, змінила процес реформ, що триває, та вплинула на сфери, які є критично важливими для демократичного розвитку країни. Вона вивела на поверхню низку дилем, у яких владні структури та громадськість були змушені реагувати на іноземне вторгнення та пов'язаний з ним вплив всередині країни, не завдаючи шкоди внутрішнім демократичним інституціям. Переформатування компетенцій та функціональних сфер інституту президентства в бік посилення значущості Президента України та дотичних структур довело свою ефективність як у межах країни, так і на міжнародній арені. Вагома роль у підтримці цих процесів належить саме структурам забезпечення необхідною інформацією та підбору оптимальних стратегій у здійсненні моніторингу інформаційних масивів, які в умовах війни нарощують динаміку та частоту обміну. За умов посилення інформаційно-психологічних впливів та мережових комунікацій перспективним в інформаційному забезпеченні владної вертикалі вбачається використання засобів штучного

інтелекту та масштабування методик інтелектуального моніторингу на базі нейронних мереж.

### Список бібліографічних посилань

1. Казакова Н. Ф. Аналіз стратегій моніторингу інформаційних ресурсів глобальних інформаційних мереж : доповідь. *Наук. семін. каф. ICE ONEU* (11 жовт. 2013 р.). Одеса. 2013. 8 с. URL: <http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1762/1/Аналіз%20стратегій%20моніторингу%20інформаційних%20ресурсів%20глобальних%20інформаційних%20мереж.pdf> (дата звернення: 20.07.2024).

2. Кондратенко О. Інститут Президента України: динаміка сфер компетенції. *Політичні дослідження*. 2023. № 1 (5). <https://doi.org/10.53317/2786-4774-2023-1-5>

3. Москалюк М. Ф. Інститут президентства України в умовах російсько-української війни: актуальні виклики та особливості функціонування. *Політичні процеси сучасності: глобальний та регіональні виміри* : зб. матеріалів V Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Івано-Франківськ, 25-26 квіт. 2024 р.). Івано-Франківськ, 2024. 311 с. URL: [https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/62782/1/Івано-Франківськ\\_25-26.04.2024%20%28Ч.%20%29.pdf#page=247](https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/62782/1/Івано-Франківськ_25-26.04.2024%20%28Ч.%20%29.pdf#page=247) (дата звернення: 20.07.2024).

4. Остроухов В. В., Петрик В. М., Присяжнюк М. М. та ін. Інформаційна безпека (соціально-правові аспекти) : підручник. Київ : КНТ, 2010. 776 с.

5. Рудзевич А.-М. П. Методи машинного навчання в сентимент-аналізі текстової інформації на прикладі настроїв користувачів стосовно кандидатів у Президенти України 2019. *Системні дослідження та інформаційні технології*. 2020. № 3. С. 78–88. <https://doi.org/10.20535/SRIT.2308-8893.2020.3.06>

6. Серпухов О., Макогон О., Новік С., Клімов О., Ковальов І., Базелюк В. Дослідження моделі міжнародного інформаційного простору з метою пошуку ефективних механізмів захисту національного інформаційного суверенітету. *Системи управління, навігації та зв'язку*. 2018. Вип. 6 (52). <https://doi.org/10.26906/SUNZ.2018.6.116>

7. Смага О. Форсайт-метод та інформаційний моніторинг: подібності й відмінності. *Вісник ХДАК*. Вип. 33. 2011. С. 124–133, С. 127.

## References

1. Kazakova, N. (2013, October 11). *Analiz stratehii monitorynhu informatsiinykh resursiv hlobalnykh informatsiinykh merezh* [Analysis of strategies for monitoring information resources of global information networks]. [Paper presentation]. Scientific seminar of the ISE Department of Odessa National Economic University, Odessa [in Ukrainian]. Retrieved from <https://http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1762/1/Analiz%20stratehii%20monitorynhu%20informatsiinykh%20resursiv%20hlobalnykh%20informatsiinykh%20merezh.pdf> (Last accessed: 20.07.2024).

2. Kondratenko, O. (2023). Instytut Prezydenta Ukrainy: dynamika sfer kompetentsii [Institute of the President of Ukraine: dynamics of spheres of competence]. *Politychni doslidzhennia – Political Studies*, 1(5), 87-107 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.53317/2786-4774-2023-1-5>

3. Moskaliuk, M. F. (2024). Instytut prezydentstva Ukrainy v umovakh rosiisko-ukrainskoi viiny: aktualny vyklyky ta osoblyvosti funktsionuvannia [The Institution of the Presidency of Ukraine in the Context of the Russian-Ukrainian War: Current Challenges and Peculiarities of Functioning]. In *“Political processes in modernity: global and regional dimensions”*. *Proceedings of the 5th International Scientific and Practical Conference, 25-26 April 2024* (pp. 237-243). Ivano-Frankivsk [in Ukrainian]. Retrieved from [https://https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/62782/1/Ivano-Frankivsk\\_25-26.04.2024%20%28Ch.%20%29.pdf#page=247](https://https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/62782/1/Ivano-Frankivsk_25-26.04.2024%20%28Ch.%20%29.pdf#page=247) (Last accessed: 20.07.2024).

4. Ostroukhov, V. V., Petryk, V. M., Prysiashniuk, M. M. et al. (2010). *Informatsiina bezpeka (sotsialno-pravovi aspekty)* [Information security (social and legal aspects)]. Kyiv: KNT [in Ukrainian].

5. Rudzevych, A.-M. P. (2020). *Metody mashynnoho navchannia v sentyment-analizi tekstovoi informatsii na prykladi nastroiv korystuvachiv stosovno kandydativ u Prezydenty Ukrainy 2019*. [Machine learning in sentiment-analysis of text information on the example of user

attitudes regarding candidates for Ukrainian presidential elections 2019]. *Systemni doslidzhennia ta informatsiini tekhnolohii – System Research & Information Technologies*, 3, 78-88 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.20535/SRIT.2308-8893.2020.3.06>

6. Serpukhov, O., Makohon, O., Novik, S., Klimov, O., Kovalov, I., Bazeliuk, V. (2018). Doslidzhennia modeli mizhnarodnoho informatsiinoho prostoru z metoiu poshuku efektyvnykh mekhanizmv zakhystu natsionalnoho informatsiinoho suverenitetu [Study of the international informational space model with the goal of the search for efficient mechanisms of national information sovereignity protection]. *Systemy upravlinnia, navihatsii ta zviazku – Control, Navigation and Communication Systems*, 6(52), 116-121 [in Ukrainian]. <https://doi.org/10.26906/SUNZ.2018.6.116>

7. Smaha, O. (2011). Forsait-metod ta informatsiinyi monitorynh: podobnosti i vidminnosti [Foresight method and information monitoring: similarities and differences]. *Visnyk KhDAK – Billetin of KhSAC*, 33, 124-133, 127 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 15.08.2024.

**Yevheniia Hlushchuk,**

Junior Researcher,

Foundation of the Presidents of Ukraine

V. I. Vernadsky National Library of Ukraine

3 Holosiivskyi Ave., Kyiv 03039, Ukraine

e-mail: EvgenijaGlu@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9137-7318>

### **Monitoring Strategies in Information and Analytical Support of the Presidency in Times of War**

The article analyzes the main aspects of information and analytical support of state authorities in wartime conditions, in particular, the dynamics of information support for the institution of the presidency in the context of the Russian Federation's full-scale invasion of Ukraine is monitored. As one of the key institutional subjects of defence policy formation and consolidation of the efforts of the international community in the matter of military aid to Ukraine, the institution of the presidency is considered through the prism of modern information creation of its respective competences. The purpose of the article is to determine the specifics of the functioning of the presidency institute

in modern war realities, in particular, the resource provision of the infofield of its activity and the analysis of effective strategies of information monitoring for the formation of analytical data in the process of making management decisions. It was determined that the specifics of the functioning of the political process in the conditions of the introduction of a state of emergency or martial law affect the expansion of powers and the strengthening of the importance of the head of state in the system of power, therefore, the increase in the information needs of the presidential services during the war naturally requires the optimization of information and analytical support for their activities. The modern information space is oversaturated with arrays of data and resources for making management decisions, while power institutions lack necessary information for their adoption due to the growing dynamics, increasing volumes, diversity of sources and unstructured data. Possible strategies for implementing information monitoring in modern conditions as well as related obstacles, which arise from the specifics of the functioning of the resources themselves in war conditions, are analyzed. The ineffectiveness of the development of unified monitoring strategies is substantiated, taking into account the variability and constant changes in the dynamics of the information space associated with military operations, therefore a situational approach with a combination of appropriate methods is preferred.

*Keywords:* information war, the Russian-Ukrainian war, the institution of the presidency, information and analytical activity, information monitoring.